

skal tilvejebringe en Egelighed mellem de Beskattede. Ja, er det ikke det, vi kæmpe for, er det ikke det, der vækker den største Harm overfor Contingentsystemet? Men jeg spørger, om det er muligt at tilvejebringe Egelighed gennem det System, der her foreslaaes, hvorefter Skattebasis for Statskatten ikke bliver Andet end et samlet Hæfte af de forskellige kommunale Beskatninger? Er der nogen- sornhelst Garanti for, at der i de forskellige Communer er fulgt de samme Anskuelser, de samme Grundregninger for Indtægts- ansættelsen, saaledes at man ikke risikerer at komme til langt større Ubilligheder igjen- nem dette Middel, end der nogensinde kan affedkommes gennem Contingentsystemet? Den ærede Ordfører for Mindretallet siger, at Sikkerheden ligger i, at de Alle der bringes op til den rette Indtægt, og dersom det virk- lig var sandt havde han Ret i sit System; men det er efter min Overbeviisning ikke sandt, hvad jeg nys har tilladt mig at ud- tale, og derfor falder hele Anklagen for Ulig- hed paa dette System, som det ikke er istand til at gjøre sig fri for. Det ærede Mindre- tal har selv havt Følelsen deraf, idet det dog har anseet det for at være nødvendigt at byde en Garanti, en Control dermed; men jeg spør- ger: Hvad er dog det for en Control, at man vil sætte en Skattecommission for et heelt Amt? Er det en Fordring, som det over- hovedet er muligt at fyldestgjøre, at disse tre Mænd, eller hvormange man nu vil give mig, som skulle udfolde deres Virksomhed over et heelt Amt, skulle have en saadan Kundskab og saamange Levedage i et Aar, at det var muligt for dem at kunne føre nogen virksom Control, ikke blot ligesrem med Klager fra Communerne, men ogsaa med, at de Principer, der skulle lægges til Grund, virkelig ere blevne det, at de, kort sagt, overhovedet skulle kunne føre en saadan Control med den kommunale Skatteindtægts Ansættelse, at man med nogen- sornhelst Sikkerhed skulle kunne stole paa, at denne Control vilde afhjælpe de Mangler, der

nu hæfte ved den kommunale Beskatning. Jeg for mit Bedkommende er ikke istand til at see, at dette er muligt. Dersom man vil give mig en Control, som jeg kan være tjent med, og som man maa erkende vil være istand til overhovedet at kunne udøve nogen- sornhelst Virksomhed, falder imidlertid den Fordring, som de Herrer i Mindretallet have gjort paa, at deres Sys- tem er bedre, mindre besværligt og mindre besværligt end noget af de andre, hen til Intet. Det er netop Controlen, der giver Besværligheder, der giver Omkostninger, og jeg sees saaledes ikke, at man, naar man vil ind- rette Systemet saaledes, at det overhovedet er brugeligt, paa nogen Maade kan pryde sig med de Sjær, at det skulle være forbundet med mindre Besvær og med mindre Beskostning. Selv om imidlertid Beskostningen virkelig var større ved de andre Systemer, er det for mig, naar Talen er om en Skattelov, ikke det Hen- syn, der bør være det Afgjørende; men det Afgjørende er, at Skatten kommer frem, at Forholdet er saaledes, at Uredelighed er forhind- ret, og at Skatten er nogenlunde ligelig lige- overfor samtlige Statsborgere. Hvorledes vil det ærede Medlem, som maa overlade Afgjøre- lsen af Formuevæsen og af Egelighedsmomentet til enkelte Communalbestyrelsers reent vilkaar- lige Skjøn, kunne bevise, at disse Momenter ere tagne i samme Betragtning i alle Com- muner? Det er ham, som det er Enhver, umuligt at bevise det, og det er umuligt for enhver Control at paasee det; men er dette saaledes, er der i selve Forholdene en Ulighed, spørger jeg, om det da er forstandigt, eller endog forvarligt, at tænke paa at ville dobbelt be- skatte netop det, som man maa see ikke kan skaffes lige for Enhver? Vilde ikke de Ulig- heder, Ubilligheder, ja Uretfærdigheder, der komme frem herigennem, langt overveie Alt, hvad der endnu paa nogen Maade kan paa- vises indensfor Contingentsystemets Grændser? Jeg troer, at man, naar man rigtig efterseer dette Forlag i dets Samme, vil komme til den Overbeviisning, at det ikke har det aller-